

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1 szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Ünnep lesz.

Motto: Seprik a kassai utczát.

Csinálják a törvényszék elejét, ássák a Tompa-tér baloldalát. Ugy látszik, lesz valami. De mi? Itt is, ott is szalad a hír, de csak úgy, lappangva, mint a fűj a vetésben, a baris a kaszálóban, — halljuk, de nem látjuk, — hogy Tompa készen van, csak piedestálra kell állítani. Valaminek kell is benne lenni, mert nem zörög az ujság, ha a hír nem fujja. A hír pedig ezuttal jó helyről fuj. Egyenesen a törvényhatósági közgyűlésből. Azt fujja, hogy meg van a szobor is, meg van a pénz is (?), tehát nemsokára ünnepet ülhettünk.

Üljünk is, mert Tompa azt mi tölünk igen nagyon megérdemli. Senki nagyobb dicsőséget nem szerzett még Gömörvármegyének, mint ez a „hervadt lomb alatt született“, bánatos lelkű kalvinista pap. És soha nagyobb mulasztás helyrehozására közönség nem vállalkozott, mint Gömörmege lelkes közönsége, mikor elhatározta Tompa nagy nevének emléket emelni. Gyönyörű lett volna, ha a szabadság hajnalhasadásának nagy évfordulóján, az 1848-ban fellobogott hon-szerelem aranylakodalmán az 1898-ik év tavaszán lehetett volna ez emlék testté lételének is az ünnepét megülni. Magasztos lett volna épen e szent évfordulón adni meg a méltó tisztességet, hálát és elismerést annak a kesergő Jeremiásnak, a ki a forradalom után ránkboruló sötét éjszakában e esüggendő nemzet felett, a nagy dalnokok közül ugyszólván egyedül virrasztott. De erről, fájdalom, megfeledkeztünk. Nem mi feledkeztünk meg, hanem a nemzet, a mely — Isten tudja miért? — a nagy triumviratus (Petőfi, Arany, Tompa) harmadik tagjának vonakodik a megérdemelt hódolat köteles adóját megadni. Minden tisztesség adassék azért Gömörvármegyének és méltó alispánjának, hogy a nemzet helyett sorompóba léptek és vállalkoztak a magyar tár-

sadalom szégyenletes mulasztásának helyrehozására.

De . . . akár hatásában, akár költői értékében, akár irodalomtörténeti nagyságában tekintjük Tompa elévülhetlen alakját: az oly tisztán kimagaslók sok — már régen érezbeöntött — irótársa felett, mint a hanvai sugártorony a szép Sajó völgye felett. Ő országos hírű ember volt, tehát emléket is országos ünnep illeti. Ha igazat mond tehát a hír, hogy mi sem állja többé útját érezzsobra felavatásának: nagyon itt az ideje, hogy az e czélra alakult szobor-bizottság tanácsot üljön s a méltó ünnepléshez a szükséges előkészületeket megtegye. Lapunk azzal a melegséggel, készséggel és lelkesedéssel, melylyel ezt az ügyet eleitől fogva szolgálta: áll most is a bizottság rendelkezésére, hogy segítsen a várva-várt napot minél ünnepélyesebbé, tartalmasabbá és maradandóbb emléküvé tenni. E czélunk ki-ván szolgálni most is, mikor javasolja, hogy

1. Virágfakadaskor, szép május havában lepleztessék le a „Virágregék“ költőjének szobra

2. A kik Tompa nevét, költeményeinek közrebocsátásával, általadták a halhatatlanságnak: az Arany kivételével mind élő barátok, a fiatal lelkű nagy öreg emberek, koszorus lantosok, — Gyulai, Léway, Szász Károly — erre az ünneplésre meginvitáltassanak.

3. A leplezés alkalmára ódát kell iratni s arra a pályázatot már most kihirdetni, vagy a benső barátok közül akár Léwayt, akár Szász Károlyt felkérni, a kiknek neve kezesség arra, hogy az ő ihletett lelkőkből fakadó dal, az ünnepnek egyik legemelkedettebb mozzanata lenne.

4. Az akadémiának és Kisfaludy-társaságnak, kik büszkén vallották magukénak Tompát, s koszorúját az élőknek homlokára fonták: mulhatatlanul módot kell nyújtani, hogy részvétökkel segíthessenek őt emlékében s haló poraiban is megdicsőíteni.

zelheted, hogy nem mondtam „nem“-et. Felmentem hozzájuk, és . . . el nem találnád, mi történt!

— Dehogyan nem! — felelt Balázs nyugodtan — hanem azért jobb lesz, mondd el magad, tudom, hogy jól esik!

— Hát, barátom, minden hosszas teketória nélkül megkértem Ilonka kezét!

— Sejtettem — mondá Gida nagyot hörpintve az aranyárga theából — az öreg persze kezdett káromkodni francziául: „Ventre bleu! Au diable! Sappristi stb.“ Ismerem a szokását! Aztán megölelt és baraczkot nyomott a fejed tetejére!

— Teljesen a mint mondd Hozzá még el volt ámulva, hogy ő semmit sem vett észre.

— És ezen ti igen jól mulattatok. Ismerem én ezeket a dolgokat. A jegyeseket semmi se bosszantja annyira, mint ha az ember gratuláció közben megjegyzi: „De én ezt már előre tudtam“. Egyszóval gratulálhatok neked, én is, ugye?

— Persze!

— Hát az Isten éltesse! Különb, kedves öregem, most tűnik ki, hogy Balázs Gida nem ostoba ember, és hogy Letkay doktor ur nagy bikficz! Nem azt tanácsoltam én neked már Isten tudja hány hónap előtt, hogy fordulj Ilonkához, ő meg fogja gyógyítani a te fájó szívedet? He? Persze nem hallgattál reám. Most pedig, ha megengeded, rögtön megirom az egészet Pálmának. Leült íróasztala mellé és pár sorban tudatta Szentjoóbynéval az örvendetes ujságot, aztán a levelet Pista által nyomban elküldte. „Hogy fog örülni e hírek! Szinte látom, mint csillog a szeme!“

— Gida! — szólt Letkay komolyan — felelj őszin-

5. Hogy ne csak hervadó levelekből, hanem a szellem virágaiból tehessünk érzélabaihoz ünnepe napján koszorút: az ország előkelő íróinak közreműködésével meg kell teremteni, a lapunkban már régebben szóvá lett „Tompa emlékalbumot“.

6. Az emlékmű helyét meg kell immár teljes határozottsággal állapítani, a mire — szerintünk — legalkalmasabb lesz, jobbnak hiányában, az a disz-kertecské, mely a törvényszéki palota előtt munkába vétetett. Onnan hadd tekintsen le a Tompa szép, férfias alakja szülővárosára és szerény szülőhajlékára.

Jövel, jövel lány szellők szárnyán,

Kékellő ég arany sugarán

Te várt mosolygó hatalom!

Jövel, szép tavasz! Mire te megnyitod a föld keblét, itt is megnyílnak a szívek s hódolattal veszik körül porhüvelyé érezből való képét annak a halhatatlan léleknek, a ki ihletését a mi édes-bájos völgyeinktől vette.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat rend. tan. város képviselő-testülete a városháza tanácstermében f. évi november hó 3-án d. e. 9 órakor közgyűlést tart következő tárgysorozattal:

1. Polgármester hivatalos jelentése Huszth Lajos árvaszéki előadó elhalálozásáról, ennek kapcsán özvegye által kérdij megszavazása iránt beadott kérvénye

2. Polgármester hivatalos jelentése Beregszász Béla aladószedő elleni fegyelmi ügyben; e tárgyban vett pénzügyigazgatósági átirat, s alispáni határozat, s Beregszász állásáról való lemondás iránti kérvénye.

Alispáni jelentés.

A legutóbbi vármegyei közgyűlésen felolvasott s lapunk mult számából kimaradt alispáni évnegyedes jelentés így hangzik:

Tekintetes vármegyei Bizottsági Közgyűlés!

A vármegyei közigazgatás legközelebb lefolyt ne-

tén, ugy-e azt a tegnapi kibékülést Szentjoóbyné csinálta ki?

— Nincs okom eltagadni; igen, ő volt.

— Te! Én szeretném neki meghálálni valamivel, hogy általa most ilyen boldogok vagyunk.

— Ismét tanács kell? No jó! Különb, ugyanezt mondták már nekem Zsigárdyék is. Tehát adok én nektek egy zseniális eszmét. De kikötöm, hogy a meddig teljesen el nem készül, maradjon az én titkom. Annyit megsugok, hogy ajándék lesz Pálmának. Adathatjátok majd a névnapján. Beleegyezel láttatlanba az eszmembe a nélkül, hogy tudnád mit szándékszom tenni?

— Mindenben reád bízom magamat.

— Okosan teszed. Ezt már szeretem. Azt azonban előre mondom, hogy nagy lesz a reád eső hányad a kiadásokból!

— Kérlek, a boldogságot nem lehet eléggé megbecsülni, vagy számokban kifejezni.

*

Elérkezett a névnap.

Együtt volt az egész szűkebbkörű társaság.

Egyszerre Balázs Gida felemelkedett helyéről, és intett Radnóthyék, Rázonnyék és Zsigárdyék felé. Ezek szintén felálltak és komoly arckifejezéssel csoportosultak Balázs mögé. Hozzájuk esatlakozott még Ilonka és Károly is.

Oda járultak Szentjoóbyné elé, és Balázs miközben belső zsebéből lapos, lezárt vörösbárony tokot vett elő, megreszelte a torkát néhány köhintéssel. — Az özvegy bámuló szemeket vetett reájok. Balázs pedig belefogott a mondókájába:

— Mélyen tisztelt Nagyságos Asszony! Ne mel-

T Á R C Z A.

A „Rózsaláncz-rendjel“ története.

Irta: HARMATZY LORÁNT. (Vége)

— Kérem — szólt a baba — tessék az ebédlőbe jönni.
— Légy szíves nyujtsd karodat Ilonkának — mondá Balázs Letkayhoz — majd én Clarisse Ó Nagyságát fogom vezetni. — Atmentek az ebédlőbe.

*

Másnap reggel Letkay felkereste Balázst a lakásán. Az exminister éppen theájához akart hozzáfogni, de meglátva az orvost, becsengette Pistát — a szolgálját — és meghagyta, hogy hozzon még egy csészét.

— Reménylen, velem reggelizel?

— Hagyd csak! Nem vagyok én éhes.

— Elment az étvágyad? Jó jelnek vehetem ezt, vagy pedig talán . . .

— Persze jó jelnek! Éppen azért jöttem, hogy elmondjam.

— Kérlek! Csupa fül vagyok! De ha megengeded, én folytatom a reggelimet, mert hiába az ember a poezistól nem lakik jól. Hanem azért csak beszélj! Hallgatók figyelmesen! — S e szavakkal beleharapott egy kettévágott, és vajjal megkent kiflibe.

— Azt tudod, hogy én tegnap Ilonkát haza kísértem? (Balázs bólintott és „ühm, ühm“ hangokkal fejezte ki, hogy erről bir tudomással) — Nos — folytatá Károly — midőn el akartunk válni, Seemann papa megkérdezte tőlem, hogy nem akarnám-e megköstolni a cognac-át, tegnap délelben kapta egyenesen Bordeauxból. Elkép-

Gömörmege legnagyobb cipőraktára.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az őszi idényre az összes újdonságok megérkeztek és folyton dus raktárt tartok u. m. **kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, valódi angol kesztyűk, nyakkendők, illatszerek, franczia batiszt, vászon és selyem-zsebkendők, esőernyő, vadász- és sport-czikkek, fehérneműk, gallér- és kézelők,** valamint valódi és sistem prof. Dr. Jäger-féle női-, férfi- és gyermek alsóruhák és harisnyákból. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérve kiváló tisztelettel **MANDEL I. LIPÓT,** női-, férfi- és gyermek-czipők és uri divat-áruháza.

A Marburgi cipő-gyárak egyedüli főraktára.

gyedvi állapotáról van szerencsém rendszerinti tisztjelentésemet a következőkben tiszteletteljesen előterjeszteni:

Mindenek előtt tisztelettel bejelentem, hogy boldog-emlékü Királyasszonyunk, Erzsébet ő császári és apostoli királyi felségének megrendítő gyászos elhunytá alkalmából f. évi szeptember hó 16-án tartott rendkívüli közgyűlésünk határozatának megfelelőleg, — vármegyei közönségének mély gyászáat, őszinte, igaz fájdalomteljes részvétét és legbensőbb hódolatát tolmácsoló legalázatosabb feliratát, legfelsőbb helyre leendő kegyes eljuttatását kérve, a nagyméltóságú m. kir. miniszterelnök úrhoz felterjesztetem; — főispán ur ő méltóságával s vármegyei főjegyzővel törvényhatóságunk képviselőjében Bécsben, a temetési gyászszertartáson megjelentem s megelőzőleg vármegyei koszorúját, a ravatalnál küldöttségileg elhelyeztük.

Ez alkalomból vármegyei lakosságának hazafiai közérzete iránti legőszintébb elismeréssel kívánom felmenteni, hogy az őszinte részvét és mély gyász, vármegyei egész területén igaz bensőséggel nyilvánult; nincs község vagy pusztá, melyben általában és önkéntesen a nemzeti mély gyász napjai alatt — a hazafiai közérzet méltó meghatottsággal és igaz részvéttel meg ne nyilatkozott volna; nyilvánvaló őszinte megnyilatkozása az az általános igaz tiszteletnek és szeretetteljes ragaszkodásnak, melylyel hazánk megboldogult védőasszonyának legmagasabb személye iránt vármegyei egész lakossága, igazi bensőséggel viseltetett.

Különben mult nyári közgyűlésünk idejétől, oly különös esemény, mely a vármegyei közigazgatás rendes menetét megzavarta vagy éppen megakadályozta volna, — elő nem fordult.

A vármegyei tisztikar törvényeszerinti kötelességének általában és a viszonyokhoz képest megfelelni igyekezett, s a közigazgatás hatáskörébe utalt ügyek törvényeszerinti elintéztét nyertek.

A vármegyei tisztikart ez idő alatt ismét súlyos vesztség érte *Chleborits* József vármegyei régi tisztviselőjének, 1848-ik évben 9-ik zászlóaljbeli vörössapkás honvédmesternek, folyó évi július hó 30-án bekövetkezett gyászos elhunytá által, majd ismét váratlanul hűnyt el augusztus 24-én *Horváth* László vármegyei alpenztárnok.

Az elhunytak személyében vármegyei igaz, hű fiát, — a tisztikar ügybuzgó, törekvő és szorgalmas tagját és igaz barátját veszítette el; tiszteletteljesen előterjesztem, hogy korai gyászos elhunytuk felett, őszinte részvétünknek jegyzőkönyvünkben kifejezést adjunk s ezen határozatunkat; az elhunyt alpenztárnok, valóban mélyen sujtott özvegyének részvétirátunk által tudomására juttassuk.

A vármegyei hivatalos tevékenység mérvének megítélésére általában, az ügyforgalom szolgáltatván lehelyesebb alapot, tiszteletteljesen jelentem, hogy a folyó évben e hó 20-ikáig bezárólag beérkezett hivatalomhoz 24073. közigazgatási, 123 elnöki, 2316 közigazgatási bizottsági, 500 erdészeti-bizottsági, 213 kiképzési — s így összesen 27012 szám ügydarab.

Összehasonlítva az ügydarabok fenti 27012 számát, a mult évi ügyforgalom 24166 ügydarab számával, kitűnik, hogy ez évben az ügyforgalom 2846 számmal növekedett.

A vármegyei közigazgatási, árva és gyámhatósági kiadásokról, valamint ezek fedezetére szolgáló bevételekről az 1899-ik évre elkészített költségvetés, mely szerint a kiadás főösszege 84967 f. 50 k. b. a fedezet főösszege pedig 81343 f. 50 k. b. s így 3624 f. állami pótvajadalmazás kérelmezése által fedezendő hiánnyal irányoztatik elő, az állandó választmány beható tárgyalása után, ezen közgyűlésünknek fogja kiváló fontosságú tárgyát képezni.

A vármegyei kezelés alatt álló utvonalak fenntartási és kezelési kiadásairól és ezek fedezetére szolgáló bevételekről, az 1899. és 1900. évre szerkesztett költségvetési bizottságnak részletes jelentésem kíséretében benutattam. Ezen költségvetési irányszat szerint: az 1899. évre a

bevétel főösszege 141906 f. 06 k., a kiadás főösszege 131981 f. 52 k., maradvány 9924 f. 54 k. — Az 1900. évre a bevétel főösszege 131053 f. 94 k., a kiadás főösszege 130981 f. 52 k., maradvány 72 f. 42 k. tesz ki.

A bemutatott munkákat törvényeszerinti tárgyalása — a vármegyei közigazgatási-bizottság tárgyalása és megállapítása és törvényeszerinti közreterjesztés után, ezen közgyűlésünknek fogja egyik fontos tárgyát képezni.

Úti ügyeinkre áttérve, nem mulasztatom el ez alkalommal sem, következetesen eddigi jelentéseimhez, annak felemelítését, hogy a vármegyei utadói késedelmes beszolgáltatása következtében, uti ügyeink rendes vezetése és kezelése sok nehézséggel van összekötve, s hogy a folyamatban lévő munkálatok akadálytalan végrehajtása az által, hogy az érdembérek kiutalványozásánál, az utipénztári állásával a kellő arány megtartassék, s a munkálatok előhaladáshoz képest mindamellott, a vállalkozók esedékes érdembérek méltányos kielégítést találjon, körültekintő gondosságot igényelt.

A f. évben utadói fejében kivettelt	91829 f. 40 k.
Mult évből ájtott tényleges hátrálék	28088 „ 50 „
Összesen befizetendő volt	119917 „ 90 „
Szaporodás	6 „ 37 „
Összes tartozás	119924 „ 27 „
Törlesztés	8672 „ 26 „
Helyesbített tartozás	111252 „ 01 „
Érre befizetés	58489 „ 60 „
Folyó hó 20-áig maradt hátrálék	52762 „ 41 „

Ezen gyakori szorgalmazás és legszigorubb közgyűlési határozatok dacára, ismételve felszaporodott tetemes hátrálék, *valódi* és *közvetlen* okát, azon általam már évek óta következetesen hangsúlyozott körülményben találja, hogy nagyszámú kis községeink előjáráságaiban nincs meg, a hivatalbeli kötelesség teljesítésének azon érzete és erkölcsi ereje, hogy a vármegyei kirováásokat idejében behajtsák, nyilvántartsák és a vármegyei pénztárba beszolgáltatassák.

De másrészt az idejéi termés kedvező eredménye mellett és tekintettel vármegyei lakosságának általában kielégítő vagyoni és kereseti viszonyaira — nem találók elfogadható indokot arra nézve, mely egész járások, vagy csak egyes vidékek területére kiterjedőleg is, az utadói hátrálék ily nagy mennyiségét igazolná és a beszolgáltatás elmulasztását csak menthetné is.

Ennek következtében teljes joggal vélelmezhetem, hogy a behajtás sem kellő alaposzággal, sem kellő erőlyel nem fogantatott, de e mellett járásbeli főszolgabiráink és városi polgármesterek, a közvetlen behajtásra kötelezett hivatalos közegek eljárására, a kellő felügyeletet tisztókból kifolyó hivatalbeli kötelemkötés képest — gyakorolni elmulasztották.

A mult évben az utadói elszámolása, az egész vármegye területén, a számvétség közbenjöttével teljesítetven s minden községben, az utadói főkönyveknek, a központi nyilvántartási főkönyv adataival összeegyeztetése és tisztábalozatala megtörténvén, s ez alapon mult év utolsó negyedében már beszolgáltatás is nagyobb mérvben teljesített, a hátrálék tetemesen kevesbedett — ennél fogva most már nem lehet akadályá annak, hogy a hivatalos illetékes hatósági közegek kellő erőlye és buzgalma mellett, az utadói rendszeres beszolgáltatása késedelmet szenvedjen.

Az előadott előzmények alapján oda terjed tiszteletteljes előterjesztésem, hogy a még hátralévő utadói behajtására nézve, a végrehajtási eljárást ez alkalomból ismét elrendelni és ennek fogantatva vételére járásbeli főszolgabirákat és városi polgármestereket személyes felelősség terhe alatt oly kötelezettséggel utasítani méltótlak, hogy a fennálló utadói hátrálékok, mint legkésőbbi határidőre, folyó évi december hó 20-ik napjára behajtatassanak és a vármegyei utipénztárba beszolgáltatassanak.

A vármegyei betegpolási alap kiadásainak fedezetére a folyó évben kivettelt 13714 f. 32 k., ebből eddig befolyt 8124 f. 66 k., hátrálékban maradt 5589 f. 66 k.

Hazánk ezredéves fennállásának országos megünneplése alkalmából e czélra megszavazott pótdó ezimén ez évre kivettelt 13714 f. 32 k., erre befizettetett 5790 f. 19 k., hátrálékban maradt 7921 f. 13 k.

A hátrálékban maradt ezen pótdó összeg behajtására nézve a szorgalmazó intézkedést saját hatáskörömben megteendém.

A szerzett megbízható értesülések és hivatalos jelentések alapján, örömmel jelenthetem, hogy a lakosság anyagi helyzete, ez évi kedvező aratási eredmény, különösen a felső vidéken, a takarmány és burgonya kedvező termése folytán és legnagyobb részében vármegyei községek, folytonos elfoglaltságot biztosító kereseti viszonyok mellett — teljesen megnyugtató és kielégítő.

E tekintetből tehát ez évben, különös intézkedések megtételének szüksége nem fog előállani.

A személy és vagyonbiztonság ez idő alatt, a vármegye területén nagyobb mérvben meg nem zavartatott.

A közegészségi állapot — tekintettel arra, hogy járványos betegségek nagyobb területre kiterjedőleg uralgóló fel nem léptek, kielégítőnek mondható.

A hasznos háziállatok egészségi állapotát, mennyiben a sertések között, a sertésvész még mindig pusztítólag uralg, és ez idő szerint 30 község van e miatt zárlat alatt, — kedvezőnek nem mondhatom. A szarvasmarhák között a ragadós száj- és körömfájásnak fellépte Körös és Berzete községekben megállapítottat. A lovak között fellépett takonykór esetek miatt, Osgyán községhez tartozó Antal és László pusztán, az egész loállomány szoros zárlat alatt tartatik és folytonos hatósági orvosi felügyelet alá helyeztetett.

A szükséges óv- és gyógyintézkedések fogantatva vételét, különben esetről esetre elrendeltem és ellenőrködő felügyelet gyakorlata iránt az intézkedést megtevettem.

A vármegyei kezelés alatt álló összes pénztárak és alapok kezelésének rendszerinti havi vizsgálata, általam bizottságilag pontosan teljesített, a kezelés minden pénztárban teljesen rendben, a készpénz felszámoltatván, hiány és felesleg nélkül, a pénztári letétet képező takarékpénztári betétkönyvek értékpapírosok, kötvények és egyéb értékek teljes rendben és hiány nélküli állapotban találtak.

Végre tisztelettel bejelentem: hogy a millenniumi pótdóból vármegyei által hazánk ezredéves fennállása-

nak emlékére tett alapítványokon felül, szabad rendelkezés alatt maradt összeg, már ennek terhére tett utalványozások folytán, kimerítetett — a mennyiben pedig vármegyei közgyűlése által legközelebb kegyeletes megajánlás és költséget igénylő megbízatás is tétetett — s más alap e czélra, szabad rendelkezésünk alatt nem áll — oda terjed tiszteletteljes előterjesztésem, hogy a közgyűlési határozatok végrehajtására szükséges összegeknek előlegképen, a vármegyei milleniumi pótdó pénztárából leendő kifizetésére, a felhatalmazást megadói méltótlak.

Vármegyei községek elkerülhetlenül szüksége lévén arra, hogy oly alappal rendelkezék, melytől időnkénti adományai, hazafias czélokra tett ajánlatai és a rendes kiadásokon kívül szükségképpen előfordulható egyéb kiadásai szabadon fedezhetők legyenek, e végből ily alap létesítésére nézve a legezérvezetőbb módot, legközelebb tartandó közgyűlésünknek leszek bátor előterjeszteni.

Végezve jelentésemet, az egyes vármegyei közérdekű ügyek tárgyalása alkalmával, előterjesztésemet, a tekintetes vármegyei bizottsági közgyűlés mindenkor tapasztalt méltányló becses figyelmébe és jóindulatába ajánlom.

Olvasóink figyelmébe.

Hodinka Mihály, az Andrássy Dénes-féle uradalom főügyésze, a gömörmezei Fehérkereszt elnökségéhez levelet intézett, melyet egész terjedelmében közlünk:

„*Mélyen tisztelt Nagyságos Asszony!*

Gömörben kegyes uraságom ő méltóságai, a közönség részéről a tett hazafias és emberbaráti áldozatokért érzésteljes köszönetekben, és becsületökben s önzetükben való oly rendszeres és állandó személyes megtámadtatásban részesülnek, hogy azt már a társadalomtól elválasztani teljes lehetetlen.

Azért % alatt esatolt felhívást kénytelen vagyok tisztelettel visszatérjeszteni a nélkül, hogy az ügyben valamit tehetnék, vagy tenni kívánék, sőt azon keserves feladat előtt állok, hogy felelősségem érzetében tovább el ne hallgassam kegyes uraságom előtt itteni rendszeres üldözöttségét.

Az üldözés irányzata, uraságomat az áldozatoktól eltéríteni. Ezt a lelki silányságot teljességgel semmi figyelemre sem méltatva, évek hosszú során át türtem a hálás néző közönség kedvéért is, mely az alatt annyit kapott, a mennyit hallomásból sem ismert; miután azonban az üldözés munkámat annyival szaporítja, hogy az uradalmat a miből élek, nem győzöm, másrésztől környezetben türhetlen afférek keletkeznek, és végre a mi a legfőbb kérdés; kívánja-e a tömeg fölé annyira emelkedett kegyes uraságom ott tovább is adakozni, a hol egy rész megdöbölja, a többi a dolgot látványzámba veszi: ő méltósága további elhatározásáig gömöri kérvényeket eleje terjeszteni, ajánlani, s így a helyzet fenntartásához hozzájárulni már többé nem kívánok.

Van kegyes és immár ezek által áldott uraságomnak másutt is birtoka; adja Isten, hogy itt elmart kegyes jó szívöket, legalább másoknak megtartani sikerüljön. En azt hiszem, hogy a jó szívek, ezután is csak azok lesznek; a ropogós százezresek azonban a külföld vagy a kolostorok javára esnek, a hol különben több az emberi érzés, mint nálunk.

Tiszteletteljes kézesökjaim jelentése mellett vagyok K.-H.-Váralján, 1898. szeptember hó 30.

Nagyságos Asszonynak mindenkor alázatos szolgálja *Hodinka Mihály*“.

Tek. Hodinka Mihály urnak, gróf Andrássy Dénes ur ő méltósága urad. főügyészenek K.-H.-Váralján.

Mult héten vett becses sorai mellett egy „elszámolás“t volt szives lapom részére megküldeni, melyet — nehogy annak kiadatlan hevertetése t. Uraságod részéről félre magyaráztassék — siettem lapom multi számában felvenni, hozzá fűzven azon kijelentésemet, hogy arra nézve észrevételeimet megteendém. Ezen tett igéretemet beváltandó, különösen azon okból, hogy az „Elszámolás“ *nyilvánosságra* lévén szánya, természetesen kritika tárgyát kell hogy képezze; s azon másik körülménynél fogva, hogy a vezetésem alatt álló lap, mint a társadalmi kérdések organuma, hivatott az „Elszámolás“ tartalmának mérlegelésére is, — nem késhetek magasabb szempontokból tollat venni s legjobb meggyőződés alapján a következőket hozni becses tudomására, — mindenek előtt kijelentve, hogy a személyeskedésektől magamat távol tartani kívánom, s ha egyénekkal foglalkozva mégis valakit érintenék, ezen tényemmel csak az igazság eszméjének óhajtók szolgálatot tenni.

A nagyközönségre is tartozik jelenleg annak felmentése, hogy távolról sem e vármegye méltányos és hálás közönségének, hanem lehet, hogy némely elfogult egyének viselkedésének oka kizárólag az a körülmény, hogy gróf Andrássy Dénes ur ő méltósága ifju korában egy rég letűnt társadalmi előtéttel szakítva, szive vonzalma szerint alkotván boldog családi otthonát magának; — az ifju pár ettől kezdve esendes visszavonultságban, a mások véleményével és elfoglaltságával semmit nem törődve, élte napjait, majdan éveit. Fényesen igazolván be a szeretett nő, miként férje szerelmére s az érte — világi fogalmak szerint — tett áldozatokra a legteljesebb mértékben méltó volt.

A nemes gróf nagy vagyon urává lévén, okszerű gazdálkodásával vagyonát hovatovább örögbíté, s midőn elérte ama kitűzött czélját, hogy bekövetkezheto halálával imádott nejeinek grófi rangjához illő megélhetéséről is gondoskodva lett, nemes gondolkodásu s szívjóságáról ismert jótékony befolyása mellett is, a feleslen megtakarított jövedelmet jótékony, emberbaráti, kulturális czélokra fordítá, — de nem vonta el segélyét a szerencsétlenül járt avagy az anyagi romlásba jutott magánosoktól sem, s ugyszólván kérve avagy kéretlenül ott volt a boldog házaspár áldást hintó jó keze, a hol valóban lennie kellett!

Vajjon lehet-e képzelní, hogy ezen tenkölt szellemű egy pár embernek, — ki a jótékony melegével ölelte keblére embertársait, s még a hálás köszönők előtt is elzárta lakának ajtóit, nehogy a jótéteményt élvezők piruló elösmérését hallani kellessen, — valaki roszakarója, rágalmozója lett volna, avagy ki e házaspárnak önzetét

— s mi több — még becsületét is támadta volna? Bizonyára nem, s valóban ily egyén — bátran kimondom — legalább ezen vármegyében kebelében sem a multban nem volt, sem a jelenben nem létezik!

Azde ezzel szemben el kell ösmerni, hogy a nemes grófi pár adakozásainak gyakorlása a vármegyei sajtó egy organuma s egyesek részéről, nem eléggé tapintatosan, több ízben bírálat tárgyává tétetett, a tervszerű eljárás vonatkozó kétségbe némely esetben, megtörtént, hogy némelyek véleménye szerint bizonyos czélra az adomány kevés avagy soknak találtatott, sőt olyan is felhozott, mintha nem minden esetben gyamolított volna arra érdemes egyént a jótékony áldozatkészség stb. stb. Mindezekért pedig — legalább tudomásom, sőt sokak tudomása szerint — nem a nemes grófi pár lett bírálat alá vonva, — mert hisz mindenki tudja, hogy ők hazánktól távol élnek napjaink, s így a legtöbb esetben ismeretlen czélok és egyéneket vesznek istápolás alá, — hanem azon egyén, ki a felelős szellemű jótékony főúri párt akarata nyilvánításánál elhatározásaiban informálta.

Ezen kritikái megjegyzések vármegyénk területén a „Rozsnyói Híradó“ hasábjain láttak napvilágot; s mert azok által a tettes uradalmi főügyész ur — talán jogosulatlan támadást, illetéketlen fellépést, — sőt esetleg egyénisége ellen irányuló gyanúsítást, — vagy mondjuk, jótékony kegyes uraságának megbuzerolását vélte látni, megtorló szobeli és írásos nyilatkozatokat közre bocsátani nem volt fukar, s ezek az ellentéteket hovatovább jobban élesítették ki! Valótlant állítanék, ha erősíteném, mintha a „Rozsnyói Híradó“ kritikái nyilatkozatainak mindenike a nagyközönség tetszésével találkozott volna; sőt el kell ösmerni, hogy áldatlannak tartá azoknak sok részét, a vármegye komolyan gondolkodó elfogulatlan eleme épen úgy, mint a tettes főügyész ur represszáit is. De kérden, hogy mely ezimen lehetett eddig e kérdésbe avatkozni? A nemes és áldozatkészségben magasán a köznapiság fölé emelkedett grófi párt védelmezni szükség nem vala, mert megvédték azt önzetlen tisztaságu jó eselekményei, másrészt a t. Főügyész ur ügyébe sem árhatta magát senki, mert mindenik férfi a saját ügyének önálló intézője, s nem tarthatott volna-e bárki is a kétségkívüli visszaustasítástól? Egyébaránt a többször nevezett hírlap szerkesztője és tettes Főügyész ur között fennforgott ellentétek köztudomás szerint sua forma elintézés nyervén, ez oly befejezett ügyet képez, melyre nemesak a külvilág, hanem magok az érdekeltek is kell hogy fátyolt vessenek; s ebből kifolyólag senkinek, legkevésbé pedig a közjónak nem volna szabad, hogy hátránya legyen.

Főügyész ur nem így látta jónak eselekedni, a midőn Rozsnyó város érdemes polgármesterének hozzá bizalmasan küldött — sorait s illetve kérelmét a Rozsnyón megjelenő „Sajó-Vidék“ című lapban közzétett nyílt levelével visszautasítá; nem így eselekedett, midőn a Gömörvármegyében Stefánia özv. trónörökösne védnöksége mellett megalakult „Fehér-Kereszt“ egyesület által — az egyet általános tisztelettel környezett elnöknője részéről — a már életbe léptetett árvaház felszerelését biztosító, — s hozzá a kegyes grófi urasághoz juttatás végett megküldött aláírási ívet *bemutatás nélkül* levele kíséretében visszaküldötte; és nem így eselekszik a midőn a lapom multi számában közzé tett „Elszámolás“-t életbe léptetni akarja.

Akár az „Ece Homo“ röpiratot, akár a Fehér-Kereszt-egylet mélyen tisztelt elnöknőjéhez intézett levelet, avagy az „Elszámolás“-t olvassuk, mindannyiból oly mystikus homály borul elénk, melyen keresztül sem testi, sem lelki szemünkkel látni nem lehet; panaszkodik „a grófi pár állandó, rendszeres személyes megtámadásáról, melyeket a társadalomtól elválasztani már teljes lehetetlenség“; — de a mely üldözések — mint fentebb kimutatni igyekeztem — valóban meg nem történtettek, — s így csakis képzettek. Mindannyi iratából csak egy a mi határozottsággal kitűnik, s ez az, hogy a tisztelt Főügyész ur gömörvármegyei közvezélokra vagy magánosok segélyezésére hozzá benyújtandó kérvényeket a méltóságos grófi pár elé terjeszteni nem fog, s a: „Ropogós százezresék a külföld vagy a kolostorok javára esnek, a hol különben több az emberi érzés mint nálunk“!!!

Tisztelt Főügyész ur! kétségtelen úgy van, hogy a nemes grófi pár vagyonával szabadon rendelkezhet, s így fordíthatja azt tetszése szerinti czélokra; nem vagyok ugyan oly szerencsés, hogy ezen kimagasló alakjait korszakunknak ismerhetném, nem is lesznek talán soha, de tettekből ösmerem őket. Tudom, hogy azon tisztes kora nagy ember, ki csak a jótettekben lel boldogságát, eddig sem feledkezett meg arról, hogy gyermekálmái felett magyar földön is virrasztottak, nem feledkezett meg, hogy nagy vagyonának egy nevezetes részét magyar ösei s magyar földön, magyar nemzetes czélok szolgálatában szereztek; hogy nem feledkezett el arról, miként családját és Gömörvármegye mindíg szeretettel s igaz tisztelettel övedzte s ilyennel környezi ma is, és mert mindezeket el nem felede, azért történt a multban, s hitem szerint azért fog történni a jövőben is, hogy élete párjával egyetemben e vármegye intézményeiről s szegényeiről jövőben is akar, sőt fog is gondoskodni.

Azt állítja tisztelt főügyész ur, hogy a ropogós százezreséket a külföld s a kolostorok fogják kapni, hol több az emberies érzés mint nálunk!? Tagadom ezen állítás igazságát. E maroknyi nemzetben vallási különbség nélkül, van oly emberi érzés, mint a világ legnagyobb nemzetében; lovagiasága, hálás volta történelmileg van elismerve, sőt megdönthetetlenül igazolva!! Ön tisztelt főügyész ur szintén magyar ember, édes e hazában rengett bölesője; s nem tudom feltételezni róla, hogy e szerintem nem meggondolt nyilatkozatot végrehajtani, avagy megtestesíttetni képes volna; s ha mégis úgy tenne, úgy *megtagadná ön hazáját s legfőképen magyar voltát!*

Tárgyilagosa kívántam lenni, s ha mégis megnyilatkozott abban a keserűség, ok van rá, nemzeti lelkesedésem ragadtott el s a nagy közönség méltatlannal megtámadott igazságérzete nyilatkozott meg abban; és hogy az igazság útját követtem, azt, reményem, nem fogja kétségbe vonni.

Kunyorálni magyar nem szokott, ezen tere nem is tudnék lépni. Dixi et salvavi animam meam!

Egyebekben magamat hajlamaiba ajánlván, maradok Rimaszombatan, 1898. november 3-án.

Tisztelettel Lukács Géza,
a „Gömör-Kishont“ felelős szerkesztője

Hírek és vegyesek.

Nemeslelkű nagy adományokról értesíthetjük újból olvasóközönségünket, midőn tudomásra hozzuk, hogy Gr. Andrássy Dénes és neje ő méltóságai a budapesti Wekerle jótékonyági egyletnek „Erzsébet“ gyógyalapjára 3000 frtot; a bekecsi iskolára 1000 frtot, — s végül K-H. Hosszuréti egyén felségélyezésére 200 frtot voltak kegyesek folyóvá tenni.

Pénzügyi kinevezések. Madarász Pál, helybeli pénzügyi segédtiszt, Szabó Ferenc rimaszombati és Oszald Frigyes rozsnyói adóhivatali pénztárnokot a miniszter fizetési fokozatban előléptette. — Lengyel Lajos tornalliai adóhivatali gyakornok számtisztté nevezte ki.

Előléptetés. Fadallah El Hadad Mihály alezredest, a debreczeni mentelep parancsnokát a király ezredessé léptette elő.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Okolicsányi János Gömör-Kishont vármegyei árvaszéki jegyzőt a tornai járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

Athelyezés. Az igazságügyminiszter Gazda Pál tornai aljegyzőt a rimaszombati törvényszékhez helyezte át.

Adomány. Özv. Piskalszky Endréné 10 frtot küldött az egy. prot. főgymnásium igazgatóságához oly czéllal, hogy ez összeg esatoltassék az ő adományából keletkezett gymnásiumi „koszoru“-alaphoz.

Vizsgálóbírák kirendelése. A hivatalos lap mult heti száma közölte az 1891. XVII. törvényezikk 33. szakasza alapján a vizsgálóbírói kirendeléseket. E szerint az igazságügyminiszter vizsgálóbíróul a rimaszombati kir. törvényszéknél: Vozary György törvényszéki bírót, állandó helyettesül: Altdorffer István törvényszéki bírót nevezte ki.

Az első kaszinói estélyt a vígalmi bizottság szombaton — november hó 5-ikén — rendezé saját helyiségeiben. Felhívjuk a kaszinó tagjainak figyelmét a társas-estélyre, s megjegyezzük, hogy a tagok vendégeket is vihetnek magukkal.

Választás. Vármegyénkben az elhunyt vagy mandátumai lejárt folytán kilépő megyebizottsági tagok helyére a választás folyó hó 10-én történik. A választásra kiküldettek választási elnökökké: Rozsnyóra: Dr. Marko Sándor; Dobsinára: Szontagh Béla; Alsó-Sajóra: Speczián Gusztáv; K-H. Várallyára: Kathon László; Csetnekre: Matolay Bertalan; Oéhtinára: Kiriny Béla; Jolsvára: Bazilidesz Gusztáv; Nagyrőzére: Mihalik Dezső; Pelsőzre: Sebők Pál; Dernőre: Hódinka Mihály; Polonkára: dr. Kalchbrenner Hugó; Pohorellára: Schröder Gyula, Murányba: Prékopa Károly; Giezebe: Remenyik Andor; Szkarosra: Szentiványi Árpád; Harkácsra: Dapsy Béla; Ratkóra: Latinák Frigyes; Kőbibe: Podhradezky Endre; Rimaszombatra: Baksay István; Osgyánba: Samarjay János; Cserenesénybe: Hámos Zoltán; Ráhóra: Okolicsányi Gáspár; Kokovára: Baniczik Sámuel; Nyustyára: Ruthényi Béla; Péterfalvára: báró Nyáry Sándor; Hangonyra: Simon István; Söregre: Ebeczky Elek; Felédre: Czibur Pál; Várgedére: Kubinyi Bertalan; Rimaszécsre: Bornemisza Elemér; Bátkára: ifj. Szentmiklössy Kálmán; Balogra: Kolbenheyer Gyula; Putnkora: Fekete Nándor; Bánrévésre: Szilárdy Béla; Abafalára: Nehrer László; Hanvára: Repeczky András; Sajó-Gömörre: Mikola György; Tornallyára: Tornallyay Zoltán; Csoltóra: Szelezky Zoltán; Zádorfalvára: Diószeghy Dezső; Ragályra: Ragályi Gyula.

Adomány. Báró Podmaniczky Béla kapitány, a rimaszombati mentelep parancsnoka, a ribai (Losonez—balassa-gyarmati) vasúti baleset alkalmával történt szerencsés megszabadulása emlékére 50 forintot adományozott a nőgrádmegyei keszgyhi templomnak.

Előléptetés. A király Dráskóczy Márton honvéd hadapród tiszthelyettes Dráskóczy István kórházi gondnok derék fiát november 1-én hadnagygyá léptette elő.

Athelyezés. Schwarz Mór törökbecei adótitstet a pénzügyminiszter hasonló minőségben a helybeli adóhivatalhoz helyezte át.

Kinevezés. Koncsó Andor, helybeli pénzügyi számgyakornokot a pénzügyminiszter a szegzárdi pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvéviséghez végleges minőségű számtisztté nevezte ki.

Névmagyarosítás Klein Sámuel tornalliai illetőségű, nezsideri m. kir. adótitstet, valamint Mária, Evelina és Zoltán kiskoru gyermekei vezetéknevén „Kishont“-ra kért átváltoztatása a belügyminiszterium által engedélyeztetett.

Uj rajztanár. A helybeli főgymnásiumhoz az elhunyt Schönleitner Károly helyére a miniszter — mint értesülünk — a megyénkbeli származású Sablik J. rajztanárt nevezte ki.

Helyi író sikere. A „Szalontai Lapok“ október 30-iki számában olvassuk a következőket: „Mult vasárnap egy valódi premiért volt alkalmunk látni, egy kezdő író első szárnypróbálgatását a világot jelentő deszkakon. Paal Gyula rimaszombati tanító népszínművét, a „Bíró uram leányát“ adták. A darab meséje igen jó, feldolgozása pedig igazi tehetségre vall, melynek kár volna vidéken elkallódnia. Az események láncolata fontos és gördülékeny, jól scenirozott hatást keltő jelenetekkel bővelkedő. A szereplők egytől-egyig igen jól állottak meg helyeiket és teljes ambícióval emelték szép játékukkal a darab sikerét.“ Öszintén örvendünk jeles tollú külmunkatársunk szép sikerének s gratulálunk hozzá!

Eljegyzés. Hoselitz Helént, Hoselitz Salamon helybeli kereskedő leányát eljegyezte Schüller Márkus, budapesti kereskedő.

Az ujonckok a szabadkai pusztán elhelyezett m. kir. állami mentelepen f. hó 1-én reggel 8 órakor a szokásos ünnepélyességgel tették le az esküt. Ott volt a parancsnok: Podmaniczky Béla es. és kir. kamarás, százados, továbbá Forner Károly hadnagy és Kundt Mihály állatorvos.

Halálozás. Kujnis Gyula itteni származású losonezi városi tanácsost, ki nemrég vesztette el szép reményekre jogosító fiát, újabb gyász érte. Leányát: ifj. Schloicher Józsefné után, Kujnis Gizella mult hó 28-án hosszas szenvedés után 25 éves korában Losonezban meghalt. Temetése 29-ikén nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

Tűzoltó gyűlés. A helybeli ujonnan alakult tűzoltó egyet mult vsárnap délután közgyűlést tartott Farkas Zoltán parancsnok elnöke alatt. Ez volt az utolsó közgyűlés, mert ezután az ügyeket a választmány fogja vezetni. A közgyűlés az alapszabályokat felterjeszté a miniszteriumhoz záradékkal való ellátás végett, s megkeresést intéz a városi előjáróshoz, hogy a város által fentartott fizetéses tűzoltók testületét az önkéntes tűzoltóegylet felhatósága alá bocsássa. A közgyűlés a hiányos tisztikart is kiegészítette.

Erzsébet-ter. Városunk főterét — mint megírtuk — a városi képviselőtestület a Percz Samu indítványára „Erzsébet-ter“nek nevezte el, az elhunyt királyné emlékének ekként is megörökítvén. Az új táblákat e napokban helyezték el a főter sarkain.

Megeyi találmány. A „Gazdasági Tudósító“ november elsején megjelent számában bőven lett ismertette a szabadalmazott „Osztricza hegyi-éke“, melyet Osztricza Márton klenőczy lakos talált fel. Az ismertető ezikk felhívja egyuttal a megeyi földbirtokosokat, hogy az „Osztricza ékét“ kipróbálják, melyet a gazdasági egyesület tükári hivatala útján egy heti próba időre — esupán a karban tartás kötelezettsége mellett — díjtalanul megszerezhet bármely megeyi földbirtokos.

Rablótámadás. Október 31-én este Sulik György tamásfalvi kömives a sídi megállóhely felé sietett, hogy baba utazzék; az órháztól mintegy 200 lépésnyire két ember elébe állott torkon ragadta és fojtott hangon pénzt követelte. Az egyiket sikerült kezével leütni míg a másikkal még tovább kellett kúsznie, míg kocsis zörgés hallatszott, mire a gazemberek megfutottak. Az ajnáskői csendőrségnek jelentés tétetett.

Faanyagok szállítása. A m. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetősége pályázatot hirdet különféle deszka, puhafa, tölgyfa, lécz, palló, szálfá, zsindegy szállítására. Az ajánlatok f. évi november hó 9-én déli 12 óráig adandók be a nevezett üzlethelyiséghez, a mire a miskolczi kereskedelmi és iparkamara az érdekelteket figyelmezteti.

Közöshadsereg szükségleteinek szállítása. A es. és kir. közöshadsereg részére szállítandó ruházati és felszerelési czikkekre, zsákokra, gyapjutarokokra, pokróczokra, a kisiparosok által szállítandó bakkanesokra és bőrneműekre pályázat van hirdetve. A kisiparosok által szállítandó bakkanesok, eszímák, s szíjgyártó-árúk szállítására az ajánlatok f. évi december hó 8-ig nyújtandók be. Biztosíték letétele nem kívántatik. Ajánlattételre több kisiparos is egyesülhet. Ezen szállításra a miskolczi kereskedelmi és iparkamara azzal figyelmezteti a lábbeli készítő és szíjgyártó stbi kisiparosokat, hogy a szükséges felvilágosítást készséggel adja, az ajánlattétel készítésénél szivesen közreműködik s egyáltalán az ajánlattevőket minden irányban támogatja.

Bükffa szén szállítás. A m. kir. államvasutak gépgyára s a diósgyőri m. kir. vas- és acélgégyár igazgatósága pályázatot hirdet 40.000 métermázsas bükffa-szén szállítására. Ajánlatok f. évi nov. hó 3-án déli 12 óráig nyújtandók be, (Budapest, Kőbányai u.) a mire a miskolczi kereskedelmi és iparkamara az érdekelteket figyelmezteti.

Nyilvános nyugtázás.

Gömörvármegyei fehér-kereszt egyesületünk csak a közelmultban alakult meg, s ma már Rimaszombaton tanácsos város nagylelkű hozzájárulásával egy teljesen berendezett épület várja és nyitja meg 1899. évi január hó 15-én ajtóit. a gyamolításra szorult gyermekek előtt.

Megalakulásunk első pillanatától jelszavunk: „Egyesülni a fehér-kereszt jelvénye alatt!“ Az ártatlan elhagyott kis gyermekek megmentése! Megvédeni őket és megtartani az emberiségnek. — a hazának! Letörölni a nyomor által okozott könyveket! Enyhíteni a sors esapásait! Ezen magasatos eszmétől áthatva és anyagi erőink elégtelensége miatt a nyár folyamán tartott rendes közgyűlésünkben elhatároztuk, hogy nemes szívű, mindenkor áldozatkész közönségünkhöz azon kérelemmel fordulunk, miszerint kegyes adományokkal igyekezzenek a nemes czélt mielőbb megvalósítani, s bennünket feladatunk kivitelében hathatóan támogatni. Felemelt kéré szavunk nem hangzott el eredménytelenül, s örömmel nyilvánítjuk, hogy kibocsájtott gyűjtőlevelek beérkezvén, fáradhatatlan alelnökünk egyike, Kern Adolfné urnő, ki a beküldendő adományokat elfogadni megbízva volt, 750 frt készpénz, és 250 frtra becsült berendezési értékű tárgyakkal számolt el f. hó 25-én megtartott választmányi ülésünkben. Midőn tehát ezen körülményt van szerencsénk kegyes jöltevőink becses tudomására hozni, egyidejűleg fogadják jegyzőkönyvünkben is megörökített emberbaráti jótéteményeikért ez uton nyilvánuló hálás köszönetünket, azon kijelentésünk kíséretében, hogy a befolyt adományokat a beérkező sorrendje szerint, helyszüke miatt nem egyszerre, hanem folytatólag nyugtázzuk megjelenő e hetilap hasábjain.

Egyidejűleg azonban szives köszönetünk nyilvánítása mellett meg kell emlékeznünk dr. Löcherer Tamásné szűl. Marton Anna urnő adományáról is, ki 100 koronával volt kegyes egyesületünkbe belépni és alaptőkénket gazdagította, és dr. Löcherer Tamás egyesületi igazgatónk adakozásáról, ki nem csak fáradhatatlan buzgalommal látja el menházunk reá bizott teendőit, de kedves halottai emlékére 10 korona adományával járult hozzá alaptőkénkhez. Rimaszombaton, 1898. november hó 1-én.

Az elnökség.

Adakoztak:
Nagy Ferenczné ivén: Nagy Ferenczné fehérenemű, ágyemű, 3 frt, Mészáros Kálmánné 1 frt, Hollóssy Józsefné 1 frt, Glauf Pálné 1 frt, Törköly Józsefné 1 frt, Borsody Károlyné 1 frt, Lukács Gézané gyermekfehéreneműk s 1 frt, Horváth János 5 frt, Szabó Józsefné 1 frt, dr. Zeheri Isváné 1 frt, Bernáth Gyulané 2 frt, Fábry János 1 frt, Rárósy Gyulané 1 frt, Szathmáry Józsefné 1 frt, Kishonthy Józsefné 1 frt, Zontagh Károlyné 1 frt, Holló Dénesné 1 frt, Józsa Antalné 2 frt, özv. Báthory Istvánné 50 kr., Rimaszombaton városa 10 frt, Ibo Jánosné 30 kr., Kassayné 50 kr., Zemandlné 50 kr., Salamon Mihályné 4 drb türölköző, Koreny Józsefné 30 kr., Nádassy Sarolta 50 kr., Szabó Istvánné 1 frt, Burszky Sámuelné 1 frt, Vökrács Józsefné 1 frt, Szerényi Jánosné 1 frt, Liptay Lászlóné 1 frt, Gedeon Jánosné 1 frt, Feketéné Otte Hedvig 1 frt, Klimó Jenőné

1 frt, Stolz Mártonné 14 drb vasedény. — Pénzösszeg: 46 frt 60 kr.

Vozáry Györgyné 2 évén: Tomesányi Lászlóné leányruha s 2 frt, Lengyel Györgyné 1 frt, Hányi Gyözöné 1 frt, Ujházy Tivadarné 4 frt, Forster Imréné 1 frt, Lemontón Luiza 1 frt, Beliczky Viktorné 1 frt, Instilóriz Endréné 1 frt, Szeless Ödönne 1 frt, özv. Gúha Viktorné 1 frt, Hubay Miklósné 1 frt, Cseh Istvánné 1 frt, Krompecher Gyuláné 1 frt, Madarász Pálné gyermek fehérneműek, Madarász Pál 1 frt, Manczel Józsefné 1 frt, Abonyi Amália 2 frt, Róth Zsuzsanna 50 kr., Papp Zsuzsanna 1 frt, Benkár Józsefné 1 frt, Folyamy Kálmánné 1 frt, Kishonthy Gyula 1 frt, Henney Kálmánné ruhanemű, Horváth Lászlóné 1 frt, Czwikker Ottóné 1 frt, Maléterné 1 frt, Valentinyiné 50 kr., özv. Káposztás Józsefné 1 frt, Szabó György 1 frt, Veres Samuné 1 frt, Zontágh Lajosné 50 kr., Krees Józsefné 50 kr., Lokesánszky Endréné 1 frt, Erthey Aranka 1 frt, Tornósy Györgyné 2 frt, Kerekes Dezsóné 1 frt, Kovács Rubini Antónia 1 frt, Piskálszky 2 frt, Szabó Lajosné 1 frt, Perjessy Piroška 50 kr., özv. Tóth Józsefné 1 frt, Medveczky Sándorné 2 frt, Fischer Gyuláné 1 frt, Balog Samuné 2 frt, Dapsy József 2 frt, Jaczko Pálné 1 frt, Terhes Pálné ruhanemű, özv. Szabó Mihályné 1 frt, özv. Zeheri Gáborné 50 kr., Zeheri Gabriella 50 kr., Pintér Edéné edényfele, özv. Merka Mihályné 50 kr., özv. Szomor Károlyné 1 frt, özv. Létásy Alajosné 1 frt, Vozáry Györgyné 2 frt, Abonyi Jánosné 1 frt, Cziner Miksa 1 frt, özv. Czikora Jánosné 1 frt 50 kr., Kovács Miklós 2 frt, Kolbay Sándorné 1 frt 50 kr., Dapsy Viktorné 1 frt, Paczek Mórné 1 frt, özv. Hudoba Samuné 1 frt. — Pénzösszeg 68 frt.

Fülöp Bénéne 1 évén: Czínke Istvánné 1 frt, Szentmiklósné 50 kr., Szalóczy Dánielné 1 frt, Jugan Mihályné 50 kr., N. N. 50 kr., N. N. 20 kr., Iboš Jánosné 30 kr., özv. Lovas Abrisné 50 kr., Kövér Istvánné 50 kr., Pollák Samuné 30 kr., Klauzer Jánosné 50 kr., Varga Andrásné 1 frt, Volko Mátyás 50 kr., Lévy Istvánné 1 frt, N. N. 1 frt, Tóth Józsefné 50 kr., László Jánosné 50 kr., Csordás Istvánné 50 kr., Babás Józsefné 1 frt, Farkas J.-né 50 kr., Széplaky Lajosné 2 fazék, 1 tál és 50 kr., Polgáry Károlyné 1 frt, özv. Gasko Józsefné 1 frt, Sidelszky Béláné 1 frt, Szabó Ferenczné 1 frt, Lefkovicz Józsefné 50 kr., Illovis Lipótné 50 kr., Jakovecz Lajosné 1 frt, Palm Nándorné 1 frt, N. N. 50 kr., Sulik Andorné 30 kr., Szabó Józsefné 50 kr., Molnár Jánosné 50 kr., Kapor Jánosné 30 kr., Makovits Lajosné 20 kr., Szabó Kálmán 1 frt, Ronyai Józsefné 1 frt, Eszényi Gyuláné 1 frt, Fülöp Bénéne 1 párna, 1 dunnakötő, Kemény Erzsé 1 párna, 2 dunnakötő, 2 szakka, 2 főkötő, Sarinay Ignáczné 50 kr., Pénzösszeg 25 frt 50 kr.

Kern Adolfné 1 évén: Dapsy Józsefné 5 frt, ifj. Sütő Istvánné 2 frt, Ternyey Jánosné 1 frt, Balogh Endréné 1 frt, Palm Nándorné 1 frt, Müller Vilmosné 1 frt, Kovács Raimen Anna 1 frt, Braunné 1 frt, Bodnár Jánosné 1 frt, id. Gasko Jánosné 1 frt, Kozma Szabó József 1 frt, Bodor Lászlóné 1 frt, Istók Józsefné 1 frt, Szabó Istvánné 50 kr., ifj. Róth Lajosné 1 frt, Zsemberyné 1 frt, Papp Lászlóné 2 frt, Czikora Istvánné 1 frt, Király Ferenczné 1 frt, Vég Mihályné 1 frt, Rakovszky Andorné 1 frt, Csutor Paula 50 kr., Michnay Gyuláné 1 frt, Stubenfall Kálmánné 1 frt, Vozsenilek Károlyné 1 frt, Gábris Barnáné 1 frt, Rentka Karolin 40 kr., Szomolnok Antalné 1 frt, Veres Lázárné 50 kr., Fülöp Józsefné 50 kr., Szügyi Zsigmondné 1 frt, Konyha Kálmánné 50 kr., Miskolcyné 50 kr., Mátólesy Pálné 1 frt, K. Szabó Jánosné 1 frt, Szöllősy Julia 50 kr., Váry Jánosné 1 frt, Nagy Zoltánné 1 frt, Meszlényi Zoltánné 1 frt, Stolz Zsigáné 50 kr., Ardrásy Lászlóné 1 frt, Bodon Józsefné ügyvédné 1 frt, özv. Varga Józsefné 50 kr., özv. Bodon Józsefné 50 kr., özv. Kovács Józsefné 50 kr., Colman Istvánné 50 kr., Hudiczius Ferenczné 50 kr., Steiner Bauer Ilona 1 frt, Kozák Istvánné 50 kr., Cseh Istvánné 1 frt, Koreny Gyuláné 1 frt, Csernay Dánielné 1 frt, Kalla Mihályné 50 kr., Kern Adolfné asztalnemű s 1 frt. — Pénzérték 51 frt 70 kr. (Folytatása köv.)

Ez alkalommal bátorodunk mindazon tagtársainkat, kik gyűjtőveket kaptak, de azokat még be nem küldték, tisztelettel felkérni, hogy azokat Kern Adolfné úrnó címére beküldeni sziveskedjenek, hogy a nyugtázásokat kellő időben eszközölhessük. *Az elnökség.*

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Báli selyem 45 krtól

14 forint 65 krig méterenként. — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig posta-ordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Elveszett vadászkutya.

Szombaton, október 29 én egy angol pointer-nőstény, fehér színű, világos sárga foltokkal tarkázott másfél éves vadászkutya elveszett. A kinek tudomása van a kutya hollétéről, felkértem a tulajdonos: **Tornósy György** kir. pénzügyigazgató urnak azt bejelenteni, esetleg hozzá elvinni.

Hirdetmény.

Tornallya város vásárlója 1899-ik év január hó 1-ső napjától kezdődőleg három egymásután következő évre, **1898-ik év november hó 18-ik** napjának délutáni 3 óráján a város házában tartandó nyilvános árverésen bérbe adatik.

Tornallya 1898. október 26.

Borzy János, bíró.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni, hogy Nógrád- és Gömörmegyében való kiterjedt ismeretséggel fogva, a Losonezon már évek óta fennálló s jóhírnéknek örvendő

czipész-üzletnek

Rimaszombatban Jánosi-utca 26-ik szám alatt, Husek Ferencz-féle házban **fiók-üzletet** rendeztem be. — Czipész-üzletben állandóan raktáron tartok kül- és belföldi gyártmányu, finoman kidolgozott bőroket többféle színben, ugyszintén a színes bőrokhöz valódi **angol crém-festékek,** valamint a legújabb találmányu Pratt Fasteners-féle **fűzőzsinórtartó,** melynek előnye abban áll, hogy a fűzőzsinórt nem szükséges esomóra vagy esokorra kötni, hurok nem képződhetik s menetközben a véletlen megoldozás pedig teljesen ki van zárva, nálam jutányos áron mindenkor kaphatók.

Egyidejűleg bátor vagyok szíves tudomására hozni, hogy **orthopédiai czipők** elkészítésében a legnagyobb képzettséggel bírok s annak szállítására bármily alakban vállalkozom, ugyszintén vidéki megrendeléseknél egy használt lábbeli után bármily megrendelés a legpontosabban eszközölhető.

Midőn még pontos kiszolgálásról, valamint jutányos árszámításról előlegesen is biztosíthatom, legyen szabad üzletem irányában szíves érdeklődését kérnem s magamat és üzletemet szíves pártfogásába ajánlva maradok

teljes tisztelettel
SCHNEIDER PÉTER.

Hirdetmény.

A nagy-röcei kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **id. Danis Márton** végrehajthatónak **Ivarg Márton** végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-röcei kir. járásbírósa) területén lévő Szászka község határában fekvő az Ivarg Márton szászai 21. stíjtkvben foglalt ingatlanaira az árverést 931 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. évi november hó 29-ik** napján délelőtt 9 órakor Szászán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10 %-át készpénzben vagy az 1881. évi 60-ik t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Röczen, 1898. évi június hó 16-án.

A nagy-röcei kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Nagy, kir. albiró.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox valódi sodingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzügytakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** esillagos acélból és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint 3-26

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Rimaszombat, Tópart-utca

16-18 szám alatti **két ház** (egy udvaron) egyezer egy-száz forintért eladó. — Egy **egyes fogat** (a kocsis új) teljesen felszerelve, hatvan forintért eladó. — Egy teljesen új **jég-szekrény** — mézárósnak való — ötven forintért eladó.

Értekezhetni lehet **Susztek József** mézárósnál.

Kérje
The Continental
a Bodega Company

világhírű spanyol és portugál
borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint peharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók:
csakis: W. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casínóval szemben.

Hirdetmény.

4123. sz. — A rimaszombati királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajthatónak **Paulovics János** nyustyai és **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd, rimaszombati lakos által ügygondnokolt ismeretlen tartózkodásu **Paulovics Istvánnak**, néhai **Paulovics János** örökösai végrehajtást szenvedők elleni 250 forint tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. tez. 144. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Nyustya községben fekvő s a nyustyai 81-ik sz. tjkvben A. 1-2. és 31. sorszám alatt foglalt 191-193., 218. és 252. hrszámú ingatlanból még néhai Paulovics János nevén álló A. 1. alatti birtokilletőségére 185 frtban, a nyustyai 81. számú tjkönyvből időközben a nyustyai 419. sz. tjkvbe átvettett, A. 1-26. sorszám alatt foglalt urbéri birtokból Hruska János, mint néhai Paulovics János jogutódja B. 3. alatt fele résznyi birtokilletőségére 450 frtban és a nyustyai 19. sz. tjkvben A. 1., 3-15. sorszám alatt foglalt közös ingatlanokból néh. Paulovics János B. 32. alatti birtokilletőségére 40 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1898. évi december hó 22-ik napjának** d. e. 10 óráját Nyustyan, a község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron aól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 18 frt 50 kr., 45 frt, 4 frtöt készpénzben vagy az 1882. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. évi szeptember hó 16-án.

2-3

Alddorffer, kir. tszéki bíró.

KOHN ALBERT fakeskedő Rimaszombat.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy raktáromban most már a legjobb **Salgó-Tarjáni, Putnoki és Vadnai kőszén,** a legjutányosabb árban, ugy egész vagonrakomány, valamint métermázsanként is kapható, amiről nálam a tiszteit vevő közönség bármikor meggyőződhet.

Egyszersmind a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlom, hogy nálam mindenkor gazdasági gépek, eredeti Gubicz-ekék, kátrány-lemezek, zsalujsányi eserép és téglák, tölgyfapallók és kerítéshez való tölgyfa oszlopok és mindennemű mezőgazdasághoz szükséges anyagok **igen jutányos árban részletfizetésre is** kaphatók.

Egyben tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az 1831-ben alakult és **143 millió o.-m. é. kor.** alaptőke és készpénzbeli tartalékok felett rendelkező

cs. kir. szabad. triesti ált. bizt. társ. (Assicurazioni Generali)

gömörmegeyi főügynökségét bírom, és az előforduló mindennemű **tűzbiztosítást,** épületek-, takarmány- és aratási készletekre, ugyszintén törzsbiztosításokat és egyéb ingóságokat nálam a **legolcsóbb díjtételek** mellett biztosításra elfogadok.

Elfogadok továbbá **életbiztosításokat** minden módozat szerint, valamint **jég- és baleset ellen való biztosításokat a lehető legolcsóbb és legjobb feltételek** mellett.

Magamat a n. é. vevőközönség figyelmébe ajánlva és eddigi szíves pártfogásukat megköszönve, maradtam

teljes tisztelettel

KOHN ALBERT, fakeskedő

és az Assicurazioni Generali gömörmegeyi főügynöke.

16-26